

flødigt og kun skiftet til at fremkalde en Strid, der kunde blive langvarig og heftig nok, medens den i og for sig ikke kunde have nogen hynderlig praktisk Følge, har jeg udeladt det. Dersom dette Spørgsmaal ikke var kommet frem ifjor, vilde jeg neppe være gaaet saa vidt i Indrømmelser overfor Embedsmændene, som netop dette Forslag gjør, men da det blev fremkaldt, fremkaldte det ogsaa en Strid, som bestandig lurer imellem Ministerierne, og det blev da nødvendigt at komme til at træffe en Ordning, der efter min Overbevisning gik ud over, hvad der var nødvendigt, og tillige noget ud over, hvad der i det Hele taget har været Praxis. Da der imidlertid gjorde sig Hensyn gjældende, som jeg ikke kunde nægte havde nogen Berettigelse, maatte jeg finde mig i, at de fik deres Udtryk i dette Forslag. — Altsaa, mine Herrer, jeg skal overlade til det ærede Things egen Dom, hvorvidt de under Nr. 1, 2 og 4 stillede Ændringsforslag igjen bør optages i Loven. Jeg skal ikke gjøre nogen aldeles bestemt Modstand imod dem; jeg har nu udtalt mig om, hvorledes Forholdet stiller sig for mig, og Grunden, hvorfor jeg ikke har optaget dem, hvorimod jeg meget indstændig skal anmode Thinget om ikke at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 3, da det er af den Beskaffenhed, at jeg ikke kan modtage det.

A. Sage: Den ærede Forslagsstiller yttrede, at dersom et Forslag bygget paa Sæd- eller Bygprincipet var til Forhandling, vilde det ikke mangle adfæltig Understøttelse her i Thinget, og dertroer jeg, at det ærede Medlem har Ret; men da dette Spørgsmaal altsaa ikke ligger for, saa skal jeg, hvor interessant det end kunde være at forhandle derom, ganske afholde mig derfra og kun bemærke, at jeg holder mig overbevist om, at vi gjøre en god Gjertning mod Embedsmændene ved at give dem dette bestemte Tillæg, som her foreslaaes, istedetfor at give dem Anvisning paa Sædprincipet. I Anledning af Ændringsforslaget

under Nr. 2 udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) sig saaledes, at jeg i alle væsentlige Punkter kunde være fuldstændig enig med ham og underskrive alle de Bemærkninger, han gjorde, medens jeg dog finder Anledning til at opfaste nogen Tvivl om, hvorvidt det er den rette Maade at gaae frem paa med Hensyn til dette Rang- og Titelvæsen, saaledes at stifte disse Smaaforandringer som dem, der kunne være Følgen af det stillede Forslag, ind i enkelte Love. Jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig, at vi af vor yderste Flid skulle see til at faae mere Rang og Titel, saaledes at disse kunde blive en alvorlig Indtægt for Statskassen, eller ogsaa reent afflasse dem. Jeg har jo for en Del Aar siden været med til at gjøre et frugtesløst Forsøg paa at slaae det Hele ihjel; det lykkedes ikke dengang, men maaffee ere, vi nu komme saa vidt, at det snart vil kunne lykkes. Den høitærede Finanzministers Uttringer tydede paa, at han just ikke er nogen Ven af hele dette Væsen eller — jeg tør vel sige — Uvæsen; men skulde vi følge den Vej, hvorpaa han foreslog at gaae frem, troer jeg, at det vilde tage 1000 Aar, inden vi kom til Ende dermed. Dersom vi vare virkelige Patrioter, saa søgte vi Allesammen om i det Mindste at blive Secretairer; det koster kun 6 Rd. om Aaret, og det er til at overkomme. Naar det blev almindeligt, at hele den mandlige Befolkning blev Secretairer, kunde vi afbetale vor Nationalgjæld inden en urimelig lang Tid. Jeg siger, at jeg har nogen Betænkelighed ved dette Forslag. Jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller har tænkt sig det Tilfælde, at flere Embedsmænd arbeide sammen, og den ene begjærer sig fritagen for sin Titel, medens den anden beholder sin, og hvilke forunderlige Tilfælde der da kunne opstaae. Vi have en Soldsforvalter, som er Baron og Kammerherre og en Brønderiafgifts-oppebørsels-Controlleur — han kaldes ogsaa Consumptionstilsynsmand e. l. — der er Kammerherre og Ritmester og har 800 Rd. i